

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **J. Z.**, bytem X, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31.10.2013 č.j. X,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 31.10.2013 **s e z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím č. II. č.j. X ze dne 1.7.2013 žalobkyni zamítla žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu podle ust. § 41 odst. 3 a pro nesplnění podmínek ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neboť dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 11.6.2013 poklesla pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 55 %, což dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, odpovídá invaliditě II. stupně a invalidní důchod pro invaliditu II. stupně již žalobkyně pobírá.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky, kde uvedla, že o změnu stupně invalidity požádala na doporučení svého ošetřujícího lékaře – ortopeda, kam již léta dochází s postižením levého ramene, pravého ramene, levého lokte, obou rukou a pravé nohy. Uvedla, že pracovala nepřetržitě od svých 15 let a nyní je jí 56 let a nikdy nestonala, přes bolesti a problémy s pohybem rukou stále pracovala a přispívala na daních do státní kasy. Doplnila, že ji v současné době nikde nechtějí zaměstnat, neboť je hodně omezena v pohybu rukou a nohou. Doplnila, že se svým postižením je pro jakýkoliv druh práce pro jiné nepotřebná a tím se zhoršuje i její psychický stav.

Žalovaná vydala dne 31.10.2013 rozhodnutí č.j. X, kterým částečně změnila rozhodnutí č. II. č.j. X ze dne 1.7.2013 tak, že doplnila výrok, kterým podle § 56 odst. 1 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, snížila žalobkyni ode dne 14.11.2013 na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 5.787,-- Kč měsíčně. Ve zbytku žalovaná rozhodnutí ze dne 1.7.2013 potvrdila. V odůvodnění žalovaná uvedla, že opětovně přezkoumala zdravotní stav žalobkyně. Její posudkový lékař vydal dne 12.9.2013 nový posudek o invaliditě, v němž se uvádí, že u žalobkyně se jedná pouze o invaliditu I. stupně. Jako rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo určeno zdravotní postižení uvedené v kap. XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), odd. B (postižení končetin) pol. 3b (ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech, středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů) přílohy k vyhl. Ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 359/2009 Sb., pro které se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově činí 35 %. Předchozí prvoinstanční posouzení bylo dle tohoto posudku značně nadhodnoceno a žalobkyně byla posouzena podle neadekvátní kapitoly. Nejde o postižení těžké, nejde o ztuhnutí ramen nebo loktů.

Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu, ve které uvedla, že její zdravotní stav byl posudkovým lékařem České správy sociálního zabezpečení nesprávně posouzen, poukázala na své zdravotní problémy a na nové lékařské zprávy.

Soud vyžádal k posouzení zdravotního stavu žalobkyně posudek od Posudkové komise MPSV ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 16.1.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., ve znění zák. č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.

Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 odst. 1 zák. 150/2002 Sb. soudní řád správní napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení a zjistil, že žaloba je důvodná.

Městský soud v Praze především zjistil vady řízení před správním orgánem, které brání přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů.

V řízení před žalovanou podala žalobkyně dne 17.4.2013 žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu, tj. požádala o zvýšení invalidního důchodu z invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně na invalidní důchod pro invaliditu III.

stupně. V rozhodnutí ze dne 1.7.2013 pak žalovaná rozhodla (procesně správně) o žádosti žalobkyně tak, že žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítá. Napadeným rozhodnutím bylo změněno rozhodnutí žalované č. II. č.j. X ze dne 1.7.2013 tak, že se doplňuje rozhodnutí ze dne 1.7.2013 o výrok: „*Invalidní důchod pro invaliditu II. stupně vyplácený ve výši 7.515,-- Kč měsíčně se v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. c) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, snižuje ode dne 14.11.2013 na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně ve výši 5.787,-- Kč měsíčně.*“ Ve zbytku bylo rozhodnutí potvrzeno.

Podle § 81 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, řízení o změně poskytování nebo výše již přiznané dávky důchodového pojištění se zahajuje na základě písemné žádosti nebo z moci úřední orgánem, který je příslušný k rozhodování o této změně, není-li stanoveno jinak. Podle § 88 odst. 8 téhož zákona není-li v odstavcích 1 – 6 a 9 stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o námitkách na rozhodnutí o námitkách a na přezkumné řízení a obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách, správní řád s tím, že v § 90 odst. 1 písm. b), § 90 odst. 3 a § 90 odst. 6 věta druhá správního řádu se nepoužijí.

Městský soud v Praze spatřuje v napadeném rozhodnutí žalované procesní pochybení spočívající v tom, že žalovaná v námitkovém řízení vybočila ze zjištěného skutkového stavu a posouzení věci v řízení před správním orgánem I. stupně a rozhodla o snížení invalidního důchodu.

V dané věci žalovaná v námitkovém řízení zjistila, že žalobkyně již není invalidní v II. stupni, nýbrž pouze v I. stupni, nemohla však rozhodnout náhle o snížení invalidního důchodu, pokud žalobkyně žádala o jeho zvýšení a správní orgán I. stupně její žádost toliko zamítl, neboť shledal, že žalobkyně je nadále invalidní v II. stupni. Naopak bylo namístě, aby žalovaná v takovém řízení potvrdila napadené rozhodnutí ze dne 1.7.2013, neboť nebyly zjištěny podmínky pro vyhovění žádosti o zvýšení invalidního důchodu a dále zahájila správní řízení z moci úřední, jehož předmětem by byla změna výše invalidního důchodu. Proti rozhodnutí o snížení invalidního důchodu by tak žalobkyně mohla opětovně brojit námitkami. Postupem žalované tak byla žalobkyně jednak připravena o právo vyjádřit se ke skutečnostem odůvodňujícím dle žalované snížení invalidního důchodu a zejména pak o právo podat námitky proti rozhodnutí o snížení invalidního důchodu. Soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4Ads 42/2013, kde je uvedeno: „*Stěžovatelka žádala o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Rozhodnutím ze dne 7.6.2012 žalovaná neshledala zhoršení zdravotního stavu, které by bylo relevantní z hlediska výše invalidního důchodu a žádost stěžovatelky zamítla. Teprve v námitkovém řízení žalovaná (pro stěžovatelku překvapivě) dospěla k závěru, že i předchozí přiznání invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně bylo založeno na posudkovém omylu. Pokud na základě tohoto v námitkovém řízení žalovaná změnila prvostupňové rozhodnutí tak, že se invalidní důchod stěžovatelky snižuje na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně, nelze dospět k jinému závěru, než že žalovaná porušila takovým rozhodnutím zásadu dvojinstančnosti řízení, které je nutné od 1.1.2010 aplikovat i na řízení o dávkách důchodového pojištění uvedených v § 88 odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb.*“ Lze tedy uzavřít, že pokud žalovaná v průběhu námitkového řízení v neprospěch žalobkyně zcela změnila skutková zjištění oproti skutkovému stavu zjištěnému v rámci řízení o žádosti žalobkyně, tj. oproti prvostupňovému rozhodnutí, a právní posouzení věci a v důsledku toho naprosto zásadním způsobem změnila výrok prvostupňového rozhodnutí, porušila zásadu dvojinstančnosti. Jedná se o podstatnou vadu řízení, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.r.s. Zároveň se též

jedná o takovou procesní vadu, která znemožnila přezkoumání napadeného rozhodnutí v mezích uplatněných námitek. Z tohoto důvodu proto nebylo možné zabývat se meritorně námitkami žalobkyně směřujícími na údajně nesprávné posouzení jejího zdravotního stavu, které žalovanou ke snížení výše invalidního důchodu vedlo.

Ze všech těchto důvodů soud rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 31.10.2013 č.j. X podle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. zrušil a vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná je povinna po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Žalobkyně byla ve věci úspěšná, náklady řízení jí však nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto o nákladech řízení podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., jak uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. února 2014

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně